

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 19-09-26976 פלונית נ' משרד הבינוי והשיכון/אגף איכלוס

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת ברכה בר-זיו

העותרת פלונית

נגד

המשיב משרד הבינוי והשיכון
ע"י פמ"ח (אזרחי) ע"י עוה"ד ואלא קסיס

פסק דין

1. בפניי בעתירה נגד החלטת הוועדה העליונה של המשיב מיום 2.7.19 ושל הוועדה הציבורית מיום 15.8.19, אשר דחו את בקשת העותרת להחלפת דירה בשיכון ציבורי.

2. העותרת, ילידת שנת 1960, נכה בשעור של 100% ומתקיימת מקצבת המוסד לביטוח לאומי.

3. עד שנת 1996 התגוררה העותרת בדירה שכורה וקיבלה סיוע בשכר דירה.

בשנת 1996 פנתה העותרת אל המשיב בבקשה להקצות לה דירה בדיור הציבורי. לעותרת הוצעה דירה בת חדר אחד אך היא סרבה לקבלה ולפיכך, החליטה הוועדה הציבורית בישיבתה מיום 23.8.16 לדחות את בקשתה מהסיבה "שהעותרת אינה עונה למספר נפשות מזכה. הוצעה למבקשת דירה בת חדר 1 סירבה להתאכלס בדירה".

4. ביום 8.9.16 הגישה העותרת נגד המשיב עתירה (עת"מ 16-09-18360) וביקשה לאשר לה דירה בדיור הציבורי. העותרת צירפה לעתירה רשימה של אנשים שלטענתה המשיב אישר להם דירות בדיור הציבורי למרות שאינם עומדים בכללים ובקריטריונים שהמשיב קבע. העותרת טענה לאפליה פסולה. כמו כן טענה כי סרבה לדירה שהוצעה לה עקב הסביבה בה נמצאת הדירה.

בתגובת המשיב נאמר כי הדירה הוצעה לעותרת לפני משורת הדין, מאחר וכלל אינה עומדת בקריטריונים לקבלת דירה בדיור הציבורי. כמו כן נטען כי העותרת סרבה לדירה הן בגלל הסביבה והן מאחר והיא מבקשת דירה גדולה יותר, וכי העותרת אינה מתחשבת במגבלות הדיור הציבורי והמחסור בדירות.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 19-09-26976 פלונית נ' משרד הבינוי והשיכון/אגף איכלוס

תיק חיצוני:

לאחר דיון בעתירה הוסכם כי תוצע לעותרת דירה נוספת ואכן ביום 17.1.17 נמחקה העתירה לבקשת הצדדים, לאור העובדה שהעותרת חתמה על חוזה שכירות לדירה שהוצעה לה.

5. ביום 28.2.18 הגישה העותרת עתירה נוספת (עת"מ 18-02-65843). בעתירה זו טענה העותרת כי בדיעבד התברר לה כי בדירה הממוקמת בקומת קרקע, קיימים ליקויים מסכני בריאות, אשר נסתרו מעיניה בעת הסכמתה לגור בדירה (ליקויי רטיבות וטחב, סדקים בקירות וריחות רעים מהמקלט הסמוך, חדירת מזיקים מהפתחים והעדר איורור). העותרת טענה כי היא סובלת מבעיות בריאותיות ולאור מצבה הרפואי הומלץ כי תגור בדירה בקומה ראשונה ולא בקומה תת קרקעית. כמו כן טענה כי אינה יכולה לעלות מדרגות.

העותרת טענה כי לאור מצב הדירה פנתה אל המשיב בבקשה להחליף את הדירה בדירה אחרת וכי בקשתה נדחתה מאחר ו"על פי חו"ד מיום 21.6.17 אין הכרח רפואי למגורים בקומה נמוכה".

העותרת טענה כי הוועדה לא בדקה את מצבה והסתמכה על חוות דעת של יועץ רפואי שאפילו לא בדק אותה. העותרת צירפה דו"ח של עובדת סוציאלית שביקרה בדירה וציינה כי בדירה ריח כבד של טחב ואין בה איורור.

בישיבת יום 4.10.18 נדחתה העתירה בהסכמה, לאחר שב"כ המשיב הודיע כי עניינה של העותרת יובא בשנית לדיון בוועדה, לאחר שיתקבל חומר רפואי עדכני נוסף בעניינה.

6. ביום 15.8.19 הגישה העותרת את עתירה זו, לאחר שביום 15.8.19 החליטה הוועדה הציבורית של המשיב לדחות את בקשתה.

בפרוטוקול הדיון בוועדה מיום 15.8.20 נאמר כי מהות הפנייה לוועדה היא "הגדלת מספר החדרים בתור ממתינים". הוועדה סקרה את המסמכים הרפואיים שהוצגו על ידי העותרת וקבעה כי העותרת אינה זכאית לדירה בת 2 חדרים "וזאת נוכח היות הדיור הציבורי משאב מוגבל בכלל ובפרט ביישוב המבוקש וקצב התפנות הדירות בדיור הציבורי".

7. קודם לדיון הנידון עניינה של העותרת על ידי הוועדה העליונה של המשיב מיום 2.7.19 וגם ועדה זו דחתה את הבקשה מטעמים זהים.

8. בעתירה פרטה העותרת את מצבה הבריאותי. העותרת טענה כי עד היום לא הוצעה לה דירה המתאימה למצבה הבריאותי וכי מצבה הרפואי הולך ומתדרדר והיא לא יכולה להמשיך לחיות ברחוב. העותרת חזרה וטענה כי לאחרים ניתנו דירות במקומות ראויים וגם בנות מספר חדרים למרות שהם בודדים.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 19-09-26976 פלונית נ' משרד הבינוי והשיכון/אגף איכלוס

תיק חיצוני:

9. בתגובה לעתירה טען ב"כ המשיב כי העותרת מסרבת לקבל דירות שהוצעו לה וכי ביום 9.9.19 נשלחה לה הודעה על ביטול זכאותה לדיור ציבורי, נוכח סרובה.

ב"כ המשיב גם טען כי בקשת העותרת להקצאת דירה בקומת קרקע נדחתה מאחר והיועץ הרפואי של המשיב, אשר בדק את המסמכים שהציגה העותרת, קבע כי אין הכרח למגורים בקומת קרקע או חדר נפרד.

10. בדיון בבקשה הציג ב"כ המשיב מסמך מיום 16.12.19 שעניינו "קבלת חוות דעת" ובו נאמר כי אין הכרח רפואי למגורים בקומת קרקע וגם אין הכרח לחדר נפרד. בנוסף נסקר מצבה הרפואי של העותרת ובסיום נאמר: "מציינים שמתגוררת בדירה תת קרקעית 2- עם 31 מדרגות – אם אכן לדעתי מצבה מצדיקה דיור בקומה נמוכה, ללא צורך בחדר נפרד (מספר נפשות 1)".

11. בתגובה טענה העותרת כי כלל לא נבדקה על ידי היועץ הרפואי.

12. לאחר שבחנתי את הטענות והמסמכים אני סבורה כי יש ממש בטענת העותרת לפיה היא כלל לא נבדקה על ידי היועץ הרפואי וכי מצבה הרפואי לא הובא בחשבון במסגרת שיקולי המשיב, חרף הנטען והמוסכם בעתירות הקודמות.

13. אציין רק כי בכתב התשובה מפנה ב"כ המשיב ליועץ רפואי מיום 8.11.18 בה אכן נקבע כי "אין הכרח לחדר נפרד או קומת קרקע", אך בחוות הדעת שהוצגה בדיון, כאמור, נאמר במפורש כי מצבה מצדיק דירה בקומה נמוכה.

מאידך, מהמסמכים הרפואיים שהוצגו על ידי העותרת עולה כי היא סובלת ממחלת ריאות וכאבי רגליים, מתקשה בהליכה אפילו מטרים ספורים וזקוקה לדירה מאווררת בקומת כניסה. המסמכים עמדו בפני הוועדות שדן בעניינה ותוכנם אף פורט שם, אך בהחלטה אין להם כל התייחסות וכל שנאמר הוא כי "על אף הנסיבות המיוחדות לא ניתן לקבלה וזאת נוכח היות הדיור הציבורי משאב מוגבל ובמיוחד בקומת קרקע".

14. העובדה שהדירות בקומת קרקע מהוות "משאב מוגבל" אינה שנויה במחלוקת והיא אפילו "מן המפורסמות". יחד עם זאת נימוק זה לא יכול לשמש טעם לדחיית בקשת העותרת, כאשר הוסכם כי הוועדה תדון מחדש בבקשתה נוכח מצבה הרפואי.

15. בנסיבות אלה, ומאחר והערעור של העותרת הוא על ההחלטה מיום 15.8.19, שדחתה את בקשתה מטעם זה, אני סבורה כי שגתה הוועדה בקביעתה ויש להחזיר אליה לדיון נוסף את עניינה של העותרת שתבחן את זכאותה נוכח מצבה הבריאותי וכלל שתדחה את בקשתה, תנמק את החלטתה.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 19-09-26976 פלונית נ' משרד הבינוי והשיכון/אגף איכלוס

תיק חיצוני:

16. על פני הדברים אין מקום להתערב בהחלטה להקצות לעותרת דירה בת חדר אחד בלבד, והעותרת לא נימקה את בקשתה פרט לטענה כי אחרים קיבלו דירה גדולה יותר. יחד עם זאת, המשיב לא צירף לתגובתו את נהלי המשיב להקצאת דירות ומן הסתם יש חריגים לכלל הקובע זכאות למספר החדרים לאור מספר הנפשות, אחרת לא ברור מדוע בטופס חוות הדעת יש התייחסות לצורך בחדר נפרד.

ככל שלמשיב נוהל בו נקבעו חריגים לכלל הקובע את הזכאות לדירה לפי מספר הנפשות, תבחן זאת הוועדה בבחינה המחודשת של מצב העותרת וזכאותה.

17. מאחר ודנתי גם בעתירות הקודמות של העותרת וגם ב"כ המשיב ייצג את המשיב בכל העתירות, לא אוכל להמנע מלציין כי אכן התרשמתי מהתדרדרות גדולה שחלה במצבה של העותרת וממצבה הקשה. בנסיבות אלה ראוי כי היועץ הרפואי של המשיב יבדוק את העותרת טרם מתן חוות דעתו בעניין מצבה, מגבלותיה וצרכיה.

18. נוכח האמור – מבוטלת החלטת המשיב נשוא העתירה ועניינה מוחזר לדיון בוועדות, כאמור לעיל.

ניתן היום, ו' אייר תש"פ, 30 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.

ברכה בר-זיו, שופטת